

Spørgsmål 1:

Der er tale om et handelskøb, da Connie køber kyllingerne til brug på plejehjemmet – som opgaven er formuleret, køber hun kyllingerne direkte af slagteriet, der også er erhvervsdrivende. Der må desuden være tale om genuskøb, da der ikke er noget, der indikerer at kyllingerne skulle være udvalgt på en sådan måde, at der kunne være tale om specieskøb.

Kyllingerne er undervægtige i forhold til indpakningens angivelse og de svarer dermed ikke til betegnelse, hvorunder de er solgt jf. købeloven § 76 stk. 1, nr. 1 (reglen anvendes også på handelskøb, selvom den findes i forbrugerkøbsafsnittet). Dermed er der tale om en mangel ved det købte. Da der er tale om handelskøb, kan Connie reagere i overensstemmelse med købelovens § 43, der giver mulighed for ophævelse af købet, omlevering eller forholdsmæssigt afslag. De to førstnævnte muligheder forudsætter jf. § 43 stk. 2, at manglen er væsentlig. En difference i vægten på ca. 15 % i forhold til det af sælger angivne, må vurderes at være væsentligt – 200 g kød svarer næsten til, hvad der beregnes til en portion mad. Dermed kan Connie altså benytte den af de tre reaktionsmuligheder, som hun finder vil tjene hendes interesser bedst.

Spørgsmål 2:

Ifølge købeloven § 57 skal køber ved ophævelse af købet tilbagelevere det modtagne i væsentlig samme stand og mængde, som det blev modtaget i. Da kyllingerne både er tilberedte og for størstedelen også spiste i og med, at der kun er to vinger tilbage, vil køber altså ikke kunne tilbagelevere på den foreskrevne måde. Undtagelsesbestemmelsen i § 58 kan køber heller ikke benytte sig af, idet kyllingerne ikke er ”gået til grunde” på nogen af de i denne bestemmelse foreskrevne måder. Det vil således have den betydning at Connie ikke kan opfylde købers forpligtelser ved ophævelse af købet, og dermed har det stor betydning, at beboerne nu har spist kyllingerne, idet Connie derved ikke kan gøre sine mangelsindsigelser gældende.

Spørgsmål 3:

Kyllingen er inficeret med salmonella og har dermed en farlig egenskab, der ikke umiddelbart forventes ved en kylling – selv om det i dag er almen viden, at der kan være risiko for salmonella i fjerkræ. Kyllingen frembyder ikke den sikkerhed, man normalt kan forvente, men for at kunne sige, at der er tale om en defekt og dermed et muligt produktansvar, skal det også tages i betragtning jf. PAL § 5, hvilken anvendelse af produktet (kyllingen) der med rimelighed kan forventes. Det kan forventes at kyllingen gennemsteges og at de redskaber, der er anvendt i husholdningen gøres ordentligt rene. Dermed er der ikke grundlag for at gøre produktansvar gældende overfor producenten. Skulle man overveje om købelovens regler om mangler og erstatning i den forbindelse kan anvendes, kunne der argumenteres for at der er tale om en mangel jf. kbl. § 76 stk. 1, nr. 4, men erstatning vil ikke kunne komme på tale, da ingen af punkterne i § 80 er opfyldt, når det forudsættes, at sælger ikke var vidende om salmonellaen, da han solgte kyllingen.

Spørgsmål 4:

Der er tale om, at AA har afgivet et tilbud, som han ikke har tilbagekaldt, idet aftaleindgåelsen kommet så langt, at HY har accepteret tilbuddet. Der er tale om en fejl i det afgivne tilbud, idet AA ved en fejltagelse ikke har fået angivet, hvilken valuta der skal betales i. Efter aftaleloven § 32 er der derfor mulighed for at AA ikke er bundet af sit tilbud alligevel. Dette kræver dog, jf. samme

bestemmelse at tilbudsmotager HY indser eller burde indse, at der er tale om en fejl. Da HY driver 5000 restauranter, må han forventes at være særdeles vidende om markedspriserne for de forskellige fødevarer, som der bruges i restauranterne. Alt efter kursen på dollar, vil forskellen mellem den pris køber vil betale og den sælger havde tænkt sig være 2000-2500 kr. pr. 1000 kg, hvilket er så meget, at HY har måttet indse, at der er tale om en fejl i tilbuddet. Der med er AA ikke bundet af sit tilbud. Om han så kan kræve at HY betaler 500 USD pr. 1000 kg, kræver yderligere stillingtagen. Køber kan som nævnt ikke forlange aftalen opfyldt til 500DKK pr. 1000 kg. Sælger AA kan på den anden side heller ikke kræve dette beløb, idet køber ikke har accepteret denne pris. AA kan dermed kun kræve 500 USD pr. 1000 kg. Såfremt køber efterfølgende indvilger i at ville betale dette beløb. Gør køber ikke det, kan AA ikke kræve at fødderne aftages til den pågældende pris.

Spørgsmål 5:

Der er tale om et færdselsuheld jf. færdselsloven § 101, og chaufføren vil jf. § 104 være ansvarlig efter culpereglen, mens AA som ejer af bilen vil være ansvarlig på objektivet grundlag. Chaufføren har handlet culpøst ved at køre for hurtigt inde i byen, idet 90 km/t næsten er det dobbelt af den normalt tilladte hastighed i bymæssig bebyggelse. Der er årsagssammenhæng mellem den hurtige kørsel og ødelæggelsen af netværkskablerne, idet bilen skrider ud og rammer rådhuset og dens last derved slynges ud og rammer it afdelingen, hvorved saft fra kyllingerne kan trænge ind i kablerne. Om skaden også er adækvat, må undersøges nærmere. Det må siges at være påregneligt, at biler, der kører for hurtigt og skrider ud, kan forvolde skader på nærliggende bygninger og disses inventar – og det er jo netop tilfældet her – ledningerne kunne lige så godt være blevet mast, kortsluttet, revet over eller andet, som havde ført til samme resultat. Dermed må skaden vurderes at være adækvat. Kommunen har som ejer af rådhuset ikke nogen andel i uheldet – dvs. hverken egen skyld, accepteret risikoen eller andet. Chaufføren er dermed erstatningspligtig. Det samme gælder AA som ejer af bilen, idet eksakt de samme betragtninger gør sig gældende for hans vedkommende som bærer af det objektive ansvar. Kommunen kan dermed kræve skaderne på bygningen og netværkskablerne erstattet af de to ansvarlige. Da chaufføren forvolder skaden som led i sit arbejde, må det vurderes om hans ansvar kan nedsættes eller bortfalde jf. EAL § 23. I den forbindelse skal der tages hensyn til den udviste skyld, og da det må anses for groft uforsvarligt at køre så hurtigt som det har været tilfældet, taler dette imod at lempe ansvaret for chaufføren. Dermed vil betragtninger både ud fra færdselsloven men også ud fra reglerne om arbejdsgiveransvar, der også kan anvendes, idet arbejdsgiver jo hæfter for den ansattes culpøse handlinger i tjenesten, føre til, at de to må deles om at betale erstatningen til kommunen.

Spørgsmål 6:

I den pågældende situation må en opsigelse af chaufføren begrundes med tjenesteforsømmelse-/misligholdelse af den ansattes forpligtelser. Forsømmelsen skulle i givet fald være det, at chaufføren kører for stærkt. Jf. lærebogen siden 455 skal der foreligge graverende forhold som for eksempel grov eller gentagen lydighedsnægtelse. Om det at chaufføren kører for stærkt (og det fremgår ikke at han har gjort det før - og bl.a. er han jo lige ansat) kan siges at være graverende, er yderst tvivlsomt. Opgavens ordlyd indikerer endda, at hans intention med at køre for stærkt, er at få bragt flest mulig kyllinger ud – og dermed tjene arbejdsgiverens interesser. Der er derfor ikke grundlag for en afskedigelse, men alene en advarsel. Hvis AA i øvrigt gerne vil afskedige chaufføren, må det ske efter de almindelige regler. Chaufføren er ikke funktionær, idet hans arbejdsområde ikke falder ind under de definerede områder i funktionærlovens § 1. Det fremgår at chaufføren lige er ansat, så hvis der i hans kontrakt er aftalt en prøvetid, vil han kunne opsiges ved prøvetidens udløb, og ellers efter kontraktens og den eventuelle overenskomsts generelle

bestemmelse om opsigelse. AA skal i den forbindelse være opmærksom på, at han skal kunne fremkomme med en relevant begrundelse for opsigelsen

Spørgsmål 7:

Det må lægges til grund, at låneforholdet i Landbobanken er dokumenteret med et gældsbrief. Da det ikke er nærmere omtalt, er det svært at vide om gældsbriefet er et omsætningsgældsbrief eller et simpelt gældsbrief. Uden viden om særlige forhold, vil det være rimeligt at lægge til grund, at der er tale om et simpelt gældsbrief. Simple gældsbriefe kan lige som omsætningsgældsbriefe overdrages til en ny kreditor. Når overdragelse sker, får erhververen ikke bedre ret end overdrageren jf. gældsbriefslovens § 27. Da Landbobanken så længe de sidste 600.000 kr. ikke er udbetalt til debitor, kun har krav på tilbagebetaling af 8 mio. kr. – har Sparebanken altså samme ret, og AA er dermed kun forpligtet til at betale dem 8 mio. kr.

Spørgsmål 8:

Der er ved købet af kyllingerne via nettet tale om et forbrugerkøb og et fjernsalg jf. forbrugeraftalelovens §§ 3 og 4, da FF handler uden for sit erhverv og hun køber hos AA, der handler i sit erhverv. Ved fjernsalg er der jf. forbrugeraftalelovens § 17 fortrydelsesret. Denne skal udøves inden for en frist på 14 dage fra det tidspunkt, hvor kyllingerne er modtaget jf. lovens § 18 stk. 2 nr. 1, idet kyllingerne ikke er særligt tilpasse FF's behov. Da der på tidspunktet for Frants' kritik af indkøbet kun er gået 5 dage fra kyllingernes modtagelse, er det således muligt at udnytte fortrydelsesretten. Den kylling, der er spist, kan af gode grunde ikke returneres. Idet § 20 foreskriver, at fortrydelsesretten er betinget af at det modtagne overgives til sælgeren i væsentlig samme stand og mængde må det derfor nærmere overvejes om det forhold, at en kylling er spist og resten er frosset ned medfører at fortrydelse ikke er mulig. Da kyllingerne kan betragtes som 10 enkelte køb, må det konstateres, at der er mulighed for at fortryde de 9 køb – om det forhold at de nu er frosne kan betegnes som at de ikke er i samme stand, er tvivlsomt, for var de tværtimod ikke frosset ned, kunne de sikkert have været fordærvede på dette tidspunkt. Ifølge § 20 stk. 2 bevarer man fortrydelsesretten selv om varen er forringet, hvad frysning i hvert fald ud fra en feinschmecker-vurdering må siges at være, når forringelsen ikke skyldes uagtsomhed eller manglende omsorg fra FF's side – og her er der jo faktisk tale om omsorg. Dermed kan købet af de 9 kyllinger fortrydes, og FF skal således returnere kyllingerne og har krav på at få sine penge retur jf. § 21 stk. 2.

Spørgsmål 9:

GG's køb må også betegnes som et forbrugerkøb med samme begrundelse som FF's køb. Der er tale om et genuskøb, da hun har bestilt 10 kyllinger ud af AA's beholdning af kyllinger. Ejendomsretten går ved genuskøb over i forhold til sælgers kreditorer, når der er foretaget bindende individualisering. I og med at GG selv "får fat" i kyllingerne er de konkrete 10 kyllinger udskilt fra mængden af kyllinger, og individualiseringen er også bindende i og med, at sælger ikke kan gøre valget om, nu hvor køber står med kyllingerne. Som opgaven er formuleret foretages udlægget, da GG er på vej ud med kyllingerne – og altså efter at ejendomsretten er gået over til GG. Dermed kan fogeden ikke foretage udlæg i kyllingerne. Hvis GG samtidig med afhentningen har betalt, vil købesummen jo til gengæld være genstand for udlæg, og er der givet kredit kan der foretages udlæg i fordringen på GG.

Spørgsmål 10:

Der er tale om etablering af pant kort tid før en konkurs. Ifølge konkurslovens § 70 er pant, der ikke tilsagt eller sikret ved gældens stiftelse omstødelig, såfremt dette sker inden for 3 måneder før

fristdagen. Da pantsætningen i form af håndpant sker 1 måned før konkursen ligger transaktionen altså inden for fristen, da fristdagen jf. konkurslovens § 1 må ligge et eller andet antal dage før eller på den 1. juni. Imidlertid etableres der den 1. maj en gæld på 200.000 som der stilles sikkerhed for. Der er således ikke tale om at sikkerheden ikke er tilsagt ved gældens stiftelse eller ikke er sikret umiddelbart, idet overgivelsen af guldbarren er sikringsakt ved håndpant. Imidlertid fremgår det, at guldbarren også sikrer den allerede eksisterende del af lånet i banken. Denne del af transaktionen vil til gengæld være omstødelig, idet der her for så vidt angår de 100.000 kr.'s værdi af guldbarren er tale om sikkerhed for gammel gæld – altså sikkerhed som ikke er tilsagt ved gældens stiftelse. Der er således tale om en delvist omstødelig transaktion, idet de sidste 100.000 kr. af sikkerhedsstillelsen kan omstødes.